

Minister Klimatu i Środowiska

DOP-WŚ.050.99.2025.WŁ
4139978.16789737.13702171
Warszawa, 15-01-2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

w odpowiedzi na interpelację nr K10INT14155 Posłanki Joanny Frydrych w sprawie dostosowania przepisów o ochronie przyrody do potrzeb rozwoju gmin Beskidu Niskiego przekazuję poniższe wyjaśnienia.

Istniejące formy ochrony przyrody takie jak rezerваты przyrody, obszary Natura 2000 oraz Magurski Park Narodowy niewątpliwie mają wpływ na kształtowanie planowania przestrzennego obszaru Beskidu Niskiego. Należy przy tym stwierdzić, że ww. obszary cenne przyrodniczo zasadniczo mają pozytywny wpływ na rozwój turystyki regionu.

Gospodarowanie przestrzenią na obszarach gmin, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, ze zm.), odbywa się na podstawie planu ogólnego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Dokumenty te określają zasady zagospodarowania obszaru gminy, z uwzględnieniem m.in. wymogów ochrony przyrody, w tym ograniczeń wynikających z obecności form ochrony przyrody.

Natomiast dla obszarowych form ochrony przyrody tworzy się dokumenty planistyczne jakimi są plany ochrony i plany zadań ochronnych. Każdy przedmiot ochrony danego obszaru ma określone w nich indywidualne cele działań ochronnych i działania, które eliminują bądź ograniczają stwierdzone zagrożenia. W proces tworzenia i aktualizowania dokumentów planistycznych dla terenu Beskidu Niskiego włączane jest lokalne społeczeństwo - odbywają się konsultacje społeczne oraz spotkania Zespołów Lokalnej Współpracy.

Rezerваты przyrody Beskidu Niskiego zlokalizowane są najczęściej na terenach leśnych, będących pod zarządem PGL Lasy Państwowe. Tak więc w ich przypadku trudno mówić o zahamowaniu czy ograniczeniu budowy i rozbudowy budynków gospodarczych.

Na części Beskidu Niskiego ustanowiono obszar specjalnej ochrony ptaków Beskid Niski PLB180002, który chroni populacje 24 gatunków awifauny oraz ich siedliska. Dla części ww. obszaru chronionego ustanowiono dokumenty planistycznie w postaci planów urządzenia lasu z zakresem planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Nadleśnictwa: Komańcza, Rymanów, Lesko, Dukla i Kołaczyce). Dla pozostałej części obszaru, położonej poza Magurskim Parkiem Narodowym, Regionalni Dyrektorzy Ochrony Środowiska w Krakowie i Rzeszowie opracowują projekt planu zadań ochronnych. W

ramach prac planistycznych, omawiany jest z lokalną społecznością zakres przygotowywanego dokumentu. W wyniku prac Zespołu Lokalnej Współpracy nad dokumentem stwierdzono m.in., że dla takich gatunków objętych ochroną jak trzmiełojad, orlik krzykliwy czy derkacz, zagrożeniem jest utrata siedlisk lęgowych przez zabudowę tego terenu czy rozwój infrastruktury takiej jak kompleksy narciarskie czy tereny przemysłowe. W związku z powyższym tereny te należy wyłączyć z lokowania takich inwestycji.

Na terenie Beskidu Niskiego znajdują się także obszary Natura 2000, które chronią siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt. Są to specjalne obszary ochrony siedlisk: Ostoja Jaślicka PLH180014, Trzciana PLH180018, Łysa Góra PLH180015, Ostoja Magurska PLH180001, Kościół w Skalniku PLH180037, Bednarka PLH120033, Wisłoka z doptywami PLH180052 czy Ostoje Nietoperzy Powiatu Gorlickiego PLH120094. Dla tych obszarów, zagrożenia, cele działań ochronnych i działania ochronne, a także wskazania do istniejących dokumentów planistycznych, określają plany zadań ochronnych, które zostały ustanowione następującymi dokumentami:

- zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 16 kwietnia 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Jaślicka PLH180014 (Dz. Urz. Woj. Podkarp. poz. 1332, z późn. zm.).
- zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 28 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Trzciana PLH180018 (Dz. Urz. Woj. Podkarp. poz. 1653, z późn. zm.).
- zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Łysa Góra PLH180015 (Dz. Urz. Woj. Podkarp. poz. 1833, z późn. zm.).
- zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kościół w Skalniku PLH180037 (Dz. Urz. Woj. Podkarp. poz. 2006).
- zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 5 sierpnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bednarka PLH120033 (Dz. Urz. Woj. Małop. poz. 4389).
- zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 30 sierpnia 2024 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Wisłoka z doptywami PLH180052 (Dz. Urz. Woj. Małop. poz. 5684).

Dla obszaru Natura 2000 Ostoja Magurska PLH180001, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska (RDOŚ) przygotowuje plan zadań ochronnych, z wyłączeniem terenu Magurskiego Parku Narodowego, dla którego jego dyrektor przygotowuje plan ochrony, który będzie także dokumentem planistycznym dla ww. obszaru Natura 2000 w granicach parku. Natomiast dla obszaru Natura 2000 Ostoje Nietoperzy Powiatu Gorlickiego PLH120094, RDOŚ w Krakowie przygotowuje plan zadań ochronnych.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska (GDOŚ), po zasięgnięciu opinii RDOŚ, może zezwolić na obszarze rezerwatu przyrody na odstępstwa od zakazów, jeżeli jest to uzasadnione realizacją inwestycji celu publicznego oraz wykonywaniem badań naukowych

lub celami edukacyjnymi, kulturowymi, turystycznymi, rekreacyjnymi lub sportowymi lub celami kultu religijnego i nie spowoduje to negatywnego oddziaływania na cele ochrony przyrody rezerwatu przyrody. W odniesieniu do parków krajobrazowych zakazy nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego oraz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę i krajobraz parku krajobrazowego.

W odniesieniu do parku narodowego współpraca jednostek samorządu terytorialnego z zarządzającym parkiem narodowym umożliwia wypracowanie rozwiązań pozwalających na rozwój regionu oraz skuteczną ochronę przyrody. Pewne ograniczenia są konieczne by móc zachować wartości przyrodnicze parku narodowego, zgodnie z celem, dla którego został utworzony. Niemniej, nawet w parku narodowym, przy zachowaniu szczególnych warunków możliwe jest lokowanie infrastruktury (np. linii energetycznych, sieci wodno-kanalizacyjnych), jeżeli nie powoduje ona zagrożenia dla wartości przyrodniczych tej formy ochrony przyrody. Wskazane inwestycje także służą rozwojowi regionu.

Warto zwrócić uwagę, że nadmierna i chaotyczna zabudowa oddziałując negatywnie na walory przyrodnicze i krajobrazowe danej gminy, zmniejsza wartości turystyczne danego obszaru i generuje koszty dla gminy pod kątem transportu, infrastruktury, etc. Tym samym niezwykle istotne jest poszukiwanie rozwiązań pozwalających pogodzić rozwój regionu z ochroną przyrody. W wielu przypadkach, również w gminach położonych w Beskidzie Niskim, rozwój gmin jest ściśle powiązany z ochroną przyrody i występowaniem tam form ochrony przyrody. W odniesieniu do parku narodowego, już on sam w sobie stanowi atrakcję turystyczną (najcenniejsze przyrodniczo miejsca w kraju), co wpływa na atrakcyjność regionu, w którym park się znajduje, a tym samym sprzyja rozwojowi regionu. To właśnie w oparciu o walory parku narodowego budowana jest marka regionu. Obecność na obszarze gminy najwyższej formy ochrony przyrody świadczy o dobrym stanie środowiska, co bez wątpienia jest atrybutem takiej gminy.

Tworząc lub powiększając parki narodowe, jak również przygotowując dla parku narodowego dokumenty strategiczne takie jak plan ochrony zawsze brane są pod uwagę zarówno uwarunkowania przyrodnicze, ale także uwarunkowania społeczne, w tym wynikające z konieczności rozwoju gospodarstw rolnych. W miejscach, w których nie jest to konieczne z uwagi na ochronę przyrody nie wprowadza się ograniczeń dla rozwoju zabudowy. Istniejące regulacje dotyczące inwestycji na obszarach parków narodowych umożliwiają zachowanie balansu między ochroną przyrody a rozwojem społeczno-gospodarczym gmin. Ochrona przyrody w regionach, w których są parki narodowe, wspiera i rozwija gospodarkę przez rozwój turystyki. Dzięki temu lokalne społeczności mogą z tego korzystać i harmonijnie współistnieć w zgodzie z naturą.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia, należy wskazać, że ograniczenia w zakresie zabudowy na terenach gmin objętych formami ochrony przyrody, zdaniem Ministerstwa, nie są nadmierne i mają umocowanie w przepisach polskiego prawa w tym Konstytucji RP, zgodnie z którą władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom, a ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych. Nie jest przy tym właściwe ogólne stwierdzenie, że obecne

regulacje w praktyce blokują możliwość zabudowy nawet wzdłuż istniejących dróg wojewódzkich, powiatowych czy gminnych. Takie sytuacje mogą się zdarzać, natomiast każdorazowo muszą być oparte o obowiązujące przepisy i być uzasadnione realną potrzebą ochrony przyrody.

W ocenie Ministerstwa obecnie regulacje nie wymagają dostosowania w kierunku jeszcze większych możliwości zabudowy na obszarach chronionych – takie zmiany miałyby charakter negatywny dla potrzeb ochrony przyrody, a także możliwości rozwoju turystyki, biorąc pod uwagę, że walory przyrodnicze są jedną z głównych atrakcji tego regionu i ich zachowanie we właściwym stanie jest warunkiem dalszego funkcjonowania turystyki w Beskidzie Niskim.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości: Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.

